

Egyetemes lelkeszi munkaértekezlet, Sepsiszentgyörgy

Az Unitárius Lelkeszek Országos Szövetsége (ULOSZ) harmadik alkalommal rendezte meg 2004. május 13-14-én Sepsiszentgyörgyön, az Egyetemes Lelkeszi Munkaértekezletet.

Az első nap két téma került megbeszélésre:

1. Közös beszélgetés a lelkeszek közéleti-, és politikai szerepvállalásáról.

2. Beszélgetés a lelkeszi szolgálat örömeiről és megpróbáltatásairól /felkért lelkeszek rövid vallomása a szolgáló élet szépségeiről és terhéről / Mottó: „*Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, mi lesz hát a jutalmunk?*”

Második nap reggel az erdélyi lelkeszek beszélgettek az egyházi életük aktuális kérdéseiről és kihívásairól /új fizetési rendszer/.

3. Ezután került sorra a mind az erdélyi, mind a magyarországi lelkeszeket érintő téma, melynek mottója volt: „*Csak eget cserélnek, nem lelket azok, akik átkelnek a tengeren*”. A téma: az Erdélyi-, valamint az értekezletre meghívott magyarországi lelkeszek közös töprengése, beszélgetése a kitelepedett hívek felkutatásának és az egyházi életbe való bevonásának lehetőségeiről.

Erre a munkaértekezletre minden magyarországi unitárius lelkesz is meg volt hívva, akik közül Rázmány Csaba püspök és Léta Sándor lelkeszek részt is vettek. Az ULOSZ elnöksége sajnálatát fejezte ki, hogy ebben a Magyarországot is érintő témában ilyen minimális volt a részvétel, de örömet fejezte ki, hogy az egyházi vezetés képviseltette magát. Fontosnak tartom közölni a meghívót kísérő szöveget, melyben az ULOSZ vezetősége világosan kifejezte, hogy „már rég megfogalmazódott az igény arra, hogy erdélyi és magyarországi unitárius lelkeszekként közös gondjaink megvitatására és szorosabb együttműködésünk elősegítésére valamilyen fórumot teremtsünk az ULOSZ keretén belül.

Elérkezett ennek az ideje, hiszen legnagyobb gondjainkat szeretnénk találkozónk fő témájává tenni és megosztani veletek.

Ma már a nyilvánosságra jutott hivatalos statisztika tárja elénk, hogy az elmúlt bő egy évtized alatt Erdély több mint 200.000 magyar ajkú polgára vándorolt el, amelyből az erdélyi unitárius közösség 10-12 ezerre tehető lelkének lemorzsolódását kell tudomásul veyük. Még súlyosabb a gond, ha figyelembe vesszük, hogy a távozók között a fiatal generáció van többségben és a szellemi elit részaránya is számottevő.

Közösen kell tennünk híveinkért, hogy ne veszítsük el közösségünk nagy és értékes darabját! Nem adhatjuk át magunkat a lemondás letargiájának, nem nézhetjük tétlenül, hogy elszármazott híveink “két egyház között a földre kerüljenek”.

Bizonyos, hogy az innen útrakelők közül a legnagyobb hányad Magyarországon lelt otthonra és 10 ezer embert kereshetünk és találhatunk meg közös erővel néhány száz kilométerrel odébb költözve. Hozzá kell fogni ehhez a feladathoz, fel kell kutatni közösen és be kell kapcsolni őket az egyházi életbe. Napfénynél is világosabb, hogy ezt a munkát **csak közösen gondolkodva egymáson segítve tudjuk elvégezni!**

Balázs Sándor szentgelicei lelkesz és Rázmány Csaba magyarországi püspök bevezető ismertető szavai után a részt vevő lelkeszek részletesen megbeszélték ezt a témát. A közös véleményt és megegyezést így tudnám összefoglalni:

– Valóban a Magyarországra kitelepedett unitáriusokat csak közös lelkeszi összefogással és együttműködéssel lehet megtalálni és bevonni a gyülekezeti életbe.

– Szükséges, hogy az erdélyi lelkeszek megfelelő információval segítsék a magyarországi lelkeszeket a kitelepedett unitáriusokat illetően. A kitelepedett unitárius új Magyarországi lakcímét a lelkesz továbbítsa a lelkesztársának, hogy az fel tudja keresni, nyilvántartásba venni a további kapcsolat ápolása és a lelki gondozása érdekében.

– Lényeges, hogy a kitelepedőket, és az időnként hazalátogatókat az otthoni lelkesz is megfelelő infor-

mációval, tanáccsal és biztatással lássa el, melynek lényege, hogy a kitelepedettek is keressék az unitáriusokkal való kapcsolatot Magyarországon is.

– Mindezek megvalósulásához szükséges a lelkeszek közti kapcsolattartás, melynek legfontosabb lépése a közös rendezvényeken való részvétel, erdélyi és magyarországi unitárius gyülekezetek közti testvérkapcsolatok létrehozása és ennek alapján a közös látogatások. Magyarországon való unitárius találkozások rendezése a torockói és szentgelicei mintára, azzal a kéréssel és igénnyel, hogy azokat magyarországi unitárius templomokban szervezzék meg mindkét rész unitárius lelkeszeinek a részvételével.

– Nagyobb mértékben jó lenne megszervezni az úgynevezett regionális találkozókat, mint például a Közép-Nyáradmentéről vagy a Homoródmenteről vagy Háromszékről stb. elszármazottak unitárius találkozóját, melyeken az erdélyi lelkeszek is jelenjenek meg.

– Nagyon helyes és fontos, hogy a kitelepedettek érzik az otthon maradt faluhoz, városhoz, egyházközséghez való tartozásuk, de nem elég az ideiglenes pasztorálás. A beolvadás és áttérés nagy mértékben veszélyezteti a kitelepedetteket. A Magyarországi Unitárius Egyház célja pedig a gyökerekhez, az erdélyi hagyományokhoz való megmaradás fenntartása, annak ápolása és megőrzése, egy segítségnyújtás abban, hogy a nagy magyarországi vallási tengerben híveink megmaradjanak unitáriusoknak, vallásukat gyakorolni tudják, gyermekeiknek a vallásérkölcsi nevelést biztosítani tudják és a szertartásokat igénybe vegyék. Fontosnak tartjuk, hogy itt Magyarországon is ismerjenek és tudjanak rólunk ne csak az unitáriusok, de a más felekezetűek is és ennek következtében ne csak a megmaradást, de a gyarapodás lehetőségét is biztosítani tudjuk. Ezen a téren kell a kapcsolattartás az erdélyi és magyarországi lelkeszek és hívek között.

A beszélgetések során természetesen felmerült a két egyház egyesítésének a gondolata. Szabó László közügyigazgató-lelkesz és Rázmány Csaba püspök részletesen kifejtették véleményüket, mely világosan és érthetően tárta fel a lelkeszek előtt, hogy a jelen politikai és jogi helyzetben ez nem lehetséges. Sőt még előnyt is jelenthet mindkét egyház részére az, hogy Magyarországon, s így az Európai Unióban egy önálló unitárius püspökség működik.

Rázmány Csaba püspök kifejtette azon véleményét, hogy nem zárkozunk el az egyesülés lehetőségétől, csak ehhez meg várni kell. Abban a pillanatban amikor a jogi keretek ezt lehetővé teszik szorgalmazni fogjuk az egyesülést. De addig is, amíg ez megvalósulhat, nekünk úgy kell élnünk és tevékenykednünk, mint akik eltekintve az elválasztó határvonalaktól **egyek vagyunk lelkiekben és szellemiekben!** Mert azonosak a gyökereink, azonos a hitünk, hagyományaink, gondjaink és céljaink, és ennek megmaradása, gyarapodása érdekében össze kell fogoznunk.

Ennek egyik gyakorlati megnyilvánulása az volt, hogy már négy magyarországi unitárius lelkesz tagja lett az ULOSZ-nak és a továbbiakban szorgalmazzuk, hogy minden magyarországi lelkesz vállalja fel az ULOSZ tagságot.

Két fontos gyakorlati célkitűzéssel váltunk el:

1. a magyarországi lelkeszek egy pontos kérdőívet állítanak össze, melyet az erdélyi lelkeszek kitöltve biztosítják a magyarországi lelkeszeknek a kitelepedett hívek adatait, hogy felkeresésüket és lelki gondozásukat meg tudják kezdeni.

2. ITTHON AZ OTTHONNAL címen egy mozgalom beindítása, mely közös találkozók szervezését jelentené Magyarországon, magába foglalva az erdélyi és magyarországi unitárius hívek és lelkeszek részvételét.

Budapest, 2004. 05. 18.

Léta Sándor lelkesz